

Gitte Lillelund Bech (V):

I Venstre synes vi godt om, at Post Danmark har mulighed for at fungere som en normal erhvervsvirksomhed, der kan konkurrere på lige fod med det stigende antal udbydere af postydelser. Vi har stadig væk et ønske om, at der skal foregå en egentlig privatisering af Post Danmark på et senere tidspunkt.

Venstre finder det derfor naturligt, at Post Danmark i lighed med private arbejdsgivere og DSB får adgang til kompensation for ATP-bidrag. Tilsvarende kan Venstre støtte, at loven fremover sidestiller Post Danmark med DSB, når det drejer sig om refusion til staten af udgifterne til utilregnelighedspensioner.

Med hensyn til Post Danmarks lempeligere adgang til at anvende modtagerdatabasen må vi fra Venstre påpege, at det er meget vigtigt for os, at Post Danmark dermed ikke har mulighed for at sælge adresser fra databasen. Derudover må Post Danmark ikke kunne anvende modtagerdatabasen til markedsføring eller i forbindelse med eksempelvis kurerforsendelser, idet dette vil være konkurrenceforvridende i forhold til andre udbydere af postydelser. Modtagerdatabasen må alene anvendes i forbindelse med postforsendelsernes normale gennemløb i Post Danmarks produktionssystem, når der er tale om en sammenblanding af befordringspligtige og ikkebefordringspligtige forsendelser.

Endelig kan jeg nævne, at Venstre ingen problemer har med de øvrige mindre korrektioner af loven, idet de alle er udløbere af tidligere lovgivningspraksis, og Venstre kan derfor støtte det samlede lovforslag.

Brian Mikkelsen (KF):

Da vi tilbage i 1995 indgik en aftale med regeringen om en ny konstruktion af postvæsenet, var vores egentlige mål, at P & T skulle omdannes til et aktieselskab. Det lykkedes jo ikke for os borgerlige partier dengang, men der skal ikke herske nogen tvivl om, at det fortsat overordnet set er Det Konservative Folkepartis mål at få Post Danmark privatiseret.

Med 1995-aftalen kom vi et skridt videre med moderniseringen af den offentlige forvaltning med konstruktionen af Post Danmark. Men vi mener, at Post Danmark i de forløbne 3 år med al ønskelig tydelighed har vist, at de sagtens kan klare sig uden massiv økonomisk støtte, og uden at kvaliteten af deres ydelser bliver forringet væsentligt.

Derfor mener vi altså, at tiden er inde til, at man slipper de sidste tøjler og lader postvæsenet konkurrere på lige vilkår med andre danske virksomheder. Der er jo en tendens til, også hos den nuværende regering, at sige, at der skal være nogle bedre og friere markedsvilkår. Hvis vi skal have noget mere kvalitet, hvis vi skal have noget mere mangfoldighed for kunderne i alle dele af Danmark, og hvis vi skal have prisen ned, så skal der jo også være en konkurrencesituation til Post Danmark. Nu taler jeg ikke om en prioritering af Post Danmark, der må vi jo vente, indtil der kommer initiativ fra regeringen. Nu taler jeg om en reel konkurrencesituation på postområdet, som ikke eksisterer i dag.

Vi så, hvad det betød med teleliberaliseringen, at Tele Danmark blev splittet op, og der kom en konkurrence: billigere ydelser, mere kvalitet og en helt anden mangfoldighed af services. Det har vi ikke på postområdet i dag, og de egentlige tabere er jo altså borgerne i det danske samfund, som ikke får kvalitet nok, og som ikke får tilstrækkelig billige produkter.

Vi mener for det første, at alle Post Danmarks aktiviteter bør underlægges konkurrencelovens regler på lige fod med andre danske virksomheder. Det bør vel være normalt, at en så stor virksomhed bliver underlagt de samme betingelser som alle andre virksomheder gør i det danske samfund. Post Danmark siger jo selv, at de i dag udfører 52 pct. af deres virksomhed i fuld konkurrence med private virksomheder, og denne andel er stigende i fuld overensstemmelse med EU's mål om, at der skal være en fuld liberalisering på postmarkedet. Vi har jo en konkurrencelov til gavn for forbrugerne, og i dag er situationen, at vi af eneretten er tvunget til at benytte Post Danmark, og så kan vi altså ikke se, der er nogen rimelighed i, at Post Danmark skal fredes i forhold til konkurrenceloven. Det håber jeg vi kan få diskuteret i forbindelse med den her omgang.

Det næste problem i lovforslaget set med vores øjne er eneretten. Det er på tide, at vi ser nærmere på eneretten og det gerne med lidt kritiske øjne, for som det er i øjeblikket, har Post Danmark eneret på befordring af breve under 250 g. Det mener vi bør ændres. Vi ser gerne eneretten indskrænket til at dække det, vi kalder individualiserede breve, og vi finder ikke, at direct mails og andre reklamebreve bør være omsluttet af Post Danmarks eneret og befordringspligt.